

Ord. van 24 Jan. 1947, S. 47—20.

Bij ord. v. 24 Jan. 1947, S. 47—20, iwg. 31 Jan. 1947, houdende inpassing v. h. HGH in het rechtswezen en voorzieningen t.a.v.d. rechtspleging in cassatie en de jurisdictiegeschillen, zijn wijzigingen en aanvullingen gebracht in de reglementen RO., Rv. en Sv., die ter plaatse zijn aangebracht. Voorts zijn de bepalingen omtrent indeling en werkzaamheden voor het HGH en v. d. raden v. just. op Java (KB. v. 14 Jan. 1901 N° 41, I.S. 01—126) buiten werking gesteld. Ten slotte is bij art. 5 bepaald :

Art. 5. Als advocaten en procureurs in cassatie zullen kunnen optreden zij, die overeenkomstig de bepalingen van art. 185 en volgende van het Reglement op de rechterlijke organisatie en beleid der justitie als zoodanig zijn benoemd en beëdigd worden en niet zijn geschorst of ontslagen en zij, wier toelating bij latere wettelijke bepalingen mocht worden geregeld.

Art. 6 bevat een bepaling betr. appelraden, vervallen krachtens L.N. 51—9* hierachter.

ALGEMEENE BEPALINGEN VAN WETGEVING

VOOR INDONESIË.

(Afgekondigd bij Publicatie van 30 April 1947, S. No. 23.)

N. Art. 1. De bepalingen door den Koning, of, in zijnen naam, door den
A.B. Gouverneur-Generaal vastgesteld, verkrijgen in Indonesië kracht van
1, 2 wet door hare afkondiging, in den vorm bepaald bij het reglement op het
beleid der regering. (ISR. 95.)

4 2. De wet verbindt alleen voor het toekomstende en heeft geene terug-
werkende kracht. (Ov 1., 54v.; Bw. 755, 1993; Sw. 1; Inv. Sw. 28v.; Civ. 2.)

9 3. (Gew. S. 15—299 jo. 642.) Zoolang de wet niet bepaaldelijk het
tegendeel vaststelt, is het burgerlijk en het handelsrecht hetzelfde zoowel
voor vreemdelingen als voor Nederlandsche onderdanen. (AB 9; Bw. 83,
945; Rv. 100, 128, 580—10*, 761, 872; Civ. 8, 11.)

4. Onder de benaming van ingezetenen van Indonesië verstaat de
wet alle Nederlanders, inwoners zijnde van Indonesië; voorts de land-
zaten of inboorlingen van de eilanden van den indischen Archipel, voor
zoo ver deze tot Indonesië behooren; en eindelijk alle personen, onverschillig van welken landaard, die, met toestemming der regering, hunne
woning binnen Indonesië gevestigd hebben. (AB. 5v.; ISR. 160.)

De wijze waarop de toelating om zich in Indonesië te vestigen, ook
door Nederlanders wordt verkregen, wordt bij afzonderlijke bepalingen
geregeld. (ISR. 160; S. 16—47*.)

5. (Gew. S. 15—299 jo. 642.) Vreemdelingen zijn allen die niet zijn
Nederlandsche onderdanen. (AB. 4; ISR. 161; Nedsch. bl. 177; S. 72—
11; 10—296*, bl. 183.)

6. (Gew. S. 07—205 art. 3*, jo. 19—816.) De ingezetenen van Indonesië
zijn onderscheiden in Europeanen, en Indonesiërs en met deze gelijk-
gestelde personen. (ISR. 160, 163.)⁽¹⁾

7. Met Europeanen worden gelijk gesteld : (ISR. 163.)

1° alle Christenen, daaronder begrepen die welke tot de Indonesische
bevolking behooren;

2° alle andere personen van waar ook afkomstig, die niet in de omschrijving
vallen van het volgende artikel.⁽¹⁾

8. Met Indonesiërs worden gelijkgesteld de Arabieren, Mooren, Chinezen,
en alle anderen, die Mahomedanen of Heidenen zijn. (ISR. 163.)⁽¹⁾

9. Ingetrokken : S. 15—299 jo. 642.

10. De Gouverneur-Generaal is bevoegd om, ten aanzien van de Indonesië-

sche Christenen in het algemeen, of van enkele hunner gemeenten, tijdelijk zoodanige uitzonderingen op de bepaling van het voorgaande art. te maken, als hij noodzakelijk zal oordeelen. (ISR. 163; Ov. 3; Bw. 4; T. XIII—328.)⁽¹⁾

11. Behoudens de gevallen, in welke Indonesiërs of met deze gelijkgestelde personen zich vrijwillig hebben onderworpen aan de Europeesche bepalingen betrekkelijk het burgerlijk en het handelsregt, of waarin zoodanige of andere wettelijke bepalingen op hen zijn toepasselijk verklaard, blijven ten aanzien van die personen van kracht, en worden door den Indonesischen regter toegepast, derzelver godsdienstige wetten, volksinstellingen en gebruiken, voor zoo ver die niet in strijd zijn met algemeen erkende beginselen van billijkheid en regtvaardigheid. (ISR. 131, 163; Ov. 5; AB. 15, 20; S. 1832—29; 61—38 art. 13; 64—142 jo. 65—67; 1917—12*; Bb. 2039; T. XIII—328; cf. S. 33—49 artt. 2v.* jo. 38—2.)⁽¹⁾

12. ⁽¹⁾ Naar die wetten, instellingen en gebruiken wordt ook door den Europeeschen regter gevonnist in de zaken der aan zijne regtspraak onderworpen Indonesische hoofden, en bij de kennisneming in hooger beroep van door Indonesische regterlijke collegiën in burgerlijke zaken gedane uitspraken.

Overigens wordt door de Europeesche regtbanken, gelijk mede door de residenten of andere hoogste gezaghebbers, bij de uitoefening hunner regtsmagt in burgerlijke zaken, naar de Europeesche wetten regt gedaan; met dien verstande dat, wanneer Indonesiërs of daarmede gelijkgestelde personen, zonder dat zij krachtens bepaalde wettelijke voorschriften, of ten gevolge van vrijwillige overeenkomst, aan de europeesche wetgeving zijn onderworpen, als verweerders in burgerlijke zaken, voor den Europeeschen regter te regt staan, in de gevallen waarin zulks volgens de wettelijke bepalingen kan of moet plaats hebben, alsdan ook door dien regter zooveel mogelijk op de hiervoren bedoelde godsdienstige wetten, volksinstellingen en gebruiken zal worden acht gegeven. (ISR. 131; Ov. 4; S. 1832—29.)

13. Ingetrokken: S. 17—12*, bl. 384.

14. Ingetrokken: S. 20—69*, bl. 389.

15. Behoudens de uitzonderingen omtrent de Indonesiërs en daarmee gelijkgestelde personen vastgesteld, geeft gewoonte geen regt, dan alleen wanneer de wet daarop verwijst. (AB. 11v.; Bw. 395, 615, 642, 655, 665, 686, 691, 741, 745, 766, 769v., 772, 1155, 1211, 1339, 1346v., 1511, 1571, 1578, 1582v., 1585—1587, 1599; K. 60, 644, 754; Rv. 470, enz.)

16. (Gew. S. 15—299 jo. 642.) De wettelijke bepalingen betreffende den staat en de bevoegdheid der personen blijven verbindend voor Nederlandsche onderdanen, wanneer zij zich buiten 's lands bevinden. Evenwel zijn zij bij vestiging in Nederland of in eene andere Nederlandsche kolonie, zoolang zij aldaar hunne woonplaats hebben, ten aanzien van het genoemde gedeelte van het burgerlijk recht onderworpen aan de ter plaatse geldende wet. (Bw. 83; Civ. 3.)

17. Ten opzichte van onroerende goederen geldt de wet van het land of de plaats, alwaar die goederen gelegen zijn. (AB. 18; Civ. 3.)

18. De vorm van elke handeling wordt beoordeeld naar de wetten van het land of de plaats, alwaar die handeling is verrigt. (Bw. 83, 945; K. 517c, 533c; Civ. 47, 170, 999.)

Bij de toepassing van dit en van het voorgaande art. moet steeds worden acht gegeven op het verschil, hetwelk de wetgeving daartelt tusschen Europeanen en Indonesiërs.

19. Alle authentieke acten ten overstaan van Europeesche openbare ambtenaren, ten behoeve of ten verzoeken van wien ook verleden, zijn, wat den vorm betreft, onderworpen aan de wettelijke bepalingen door het Nederlandsch gezag daargesteld. (Bw. 1868; IR. 165.)

⁽¹⁾ AB. 6, 7, 8, 10 zijn te beschouwen als vervallen tengevolge van ISR. 163 jo. 160; eveneens AB. 11 en 12 tengevolge van ISR. 131.

20. De regter moet volgens de wet regtspreken. Behoudens het bepaalde bij art. 11 mag hij in geen geval de innerlijke waarde of billijkheid der wet beoordeelen. 11

21. Geen regter mag, bij wege van algemeene verordening, dispositie of reglement, uitspraak doen in zaken, welke aan zijne beslissing zijn onderworpen. (Civ. 5.) 12

22. De regter, die weigert regt te spreken, onder voorwendsel van stilzwijgen, duisterheid of onvolledigheid der wet, kan uit hoofde van regtsweigeren vervolgd worden. (Rv. 859 v.; Civ. 4.) 13

22 a. (Ing. S. 18—234.) De regtsmagt van den regter en de uitvoerbaarheid van regterlijke vonnissen en van authentieke acten worden beperkt door de uitzonderingen in het volkenregt erkend. (R.O. 199.) 13a

23. Door geene handelingen of overeenkomsten kan aan de wetten, die op de publieke orde of de goede zeden betrekking hebben, hare kracht ontnomen worden. (ISR. 136; Bw. 58, 119, 132, 139—143, 149, 283, 329, 879, 888, 891, 953, 1018, 1043, 1063, 1066, 1120, 1154, 1178, 1254, 1334v., 1337, 1494, 1635, 1653, 1853, 1947; Rv. 616; Civ. 6.) 14

24. Lijfeigenschap en pandelingschap worden in Indonesië slechts in zoo ver geduld, als uitdrukkelijk bepaald is of zal worden in de daaromtrent bestaande of nader door den Gouverneur-Generaal, onder 's Konings goedkeuring, in te voeren verordeningen. (ISR. 169, 172; S. 1825—44; 1859—46 en 47; Ned. Bw. 2.)

Lijfeigenen kunnen, zoowel in burgerlijke als in strafzaken, getuigenis der waarheid afleggen.

De beperkingen van dien regel, en de verdere bijzondere voorschriften aangaande dit onderwerp, worden bij de wettelijke bepalingen op de burgerlijke regtspleging en op de strafvordering vastgesteld. (Rv. 178; Sv. 145, 147; IR. 274, 276; RBg. 577v.)

De aan de lijfeigenschap en pandelingschap verknochte regten en verplichtingen worden beoordeeld naar de bijzondere daaromtrent bestaande wettelijke bepalingen.

25. De strafbepalingen tegen misdrijven en overtredingen, mitsgaders de verordeningen van politie, zijn verbindende voor allen die zich in Indonesië bevinden. (AB. 32v.; Civ. 3; Bb. 701.)

Bij de toepassing van dit art. zal worden acht gegeven op het verschil, hetwelk de wetgeving daarstelt tusschen Europeanen en Indonesiërs. (Inv. Sw. 3.)

De laatstgemelde zullen naar de Indonesische wetten worden gestraft, wanneer het geene misdrijven of overtredingen geldt, ter zake waarvan zij aan de Europeesche strafbepalingen zijn onderworpen. (Inv. Sw. 3.)

26. Niemand mag tot straf vervolgd of daartoe veroordeeld worden, dan op de wijze en in de gevallen bij de wet voorzien. (ISR. 143; AB. 36; Sv. 370; IR. 294; RBg. 661; Sw. 1.)

27. Tot strafvordering zijn alleen gerechtigd de ambtenaren welke bij de wettelijke bepalingen daartoe bevoegd zijn verklaard. (Sv. 2; IR. 1v.)

28. Behalve in de gevallen bij de wettelijke bepalingen voorzien, kan de vergoeding van schade door eenig misdrijf veroorzaakt, alleenlijk bij eene afzonderlijke burgerlijke regtsvordering vervolgd worden. (Bw. 1365, 1370v., 1853; Sv. 163, 174-5°, 354; RBg. 593v.)

29. Gedurende den loop van de regtsvervolgung tot straf, blijft de regtsvordering tot vergoeding van schade voor den burgerlijken regter geschorst, onverminderd de behoedmiddelen bij de wettelijke bepalingen veroorloofd. (Bw. 1370v., 1918v.; Rv. 165v.; Sv. 354, 409.)

30. Geen regtsvervolgung tot straf kan gestuit of geschorst worden door het afzien van de burgerlijke regtsvordering, tenzij in de gevallen bij de wettelijke bepalingen voorzien. (Bw. 268, 1378, 1853; Sw. 280, 284, 332; Sv. 409.)

31—38, 33a, 34. Deze artt. behooren tot de bepalingen bedoeld in art. 3, eerste lid sub c Inv. Sw. (S. 17—497) en zijn afgeschaft. De in deze artt.

geregelde onderwerpen vindt men thans achtereenvolgens in Sw. 77, 78; Sw. 3—9 en Sw. 76.

35. Niemand mag in hechtenis worden genomen dan op bevel van het daartoe, ingevolge de wettelijke bepalingen op de strafvordering, bevoegd gezag, en op den voet en de wijze bij die bepalingen omschreven. (ISR. 141; AB. 36.)

36. Het bepaalde bij de artt. 26 en 35 maakt geene inbreuk op de bevoegdheid van den Gouverneur-Generaal tot het nemen van zoodanige politieke maatregelen van bedwang en voorzorg, als waartoe hij door den Koning is of zal worden gemagtigd. (ISR. 35v.)

SLOTBEPALINGEN.

37. Wanneer de Gouverneur-Generaal de wijziging of opheffing eener van den Koning uitgegane wettelijke bepaling noodig oordeelt, zal hij daartoe kunnen overgaan, doch niet anders, dan onder 's Konings nadere goedkeuring, behoudens de bijzondere gevallen, waarin de bevoegdheid tot wijziging of opheffing uitdrukkelijk aan den Gouverneur-Generaal is opgedragen. (ISR. 92v.)

De aldus door den Gouverneur-Generaal, onder 's Konings nadere goedkeuring, vastgestelde bepalingen, hebben inmiddels in Indonesië kracht van wet, tot dat hare intrekking, op de bij art. 1 omschreven wijze, door afkondiging is openbaar gemaakt. (ISR. 94.)

Territoriale zee en maritieme kringen-ordonnantie 1939.

(Ord. v. 18 Aug. 1939.) S. 39—442. (ing. 25 Sept. 1939.)

(Of. bijlagen handelingen Volksr. zittingsj. 1939—1940, onderw. 3.)

Consid. Dat Hij, in verband met eenige nader noodig gebleken voorzieningen ter handhaving van de orde en veiligheid in het Indonesisch zeegebied, de desbetreffende voorschriften opnieuw willende vaststellen; enz.

Art. I. Met intrekking van de „Territoriale zee en maritieme kringen-ordonnantie”, vastgesteld bij art. 1 sub c (lees: art. I) der ordonnantie van 11 Oct. 1935 (S. No. 497), zooals deze is gewijzigd bij de ord. van 3 Mei 1938 (S. No. 200), vast te stellen de volgende regeling, welke kan worden aangehaald als „Territoriale zee en maritieme kringen-ordonnantie 1939”.

Art. II. (1) Alle op grond van de bij art. I ingetrokken regeling vastgestelde voorschriften blijven, behoudens uitdrukkelijke intrekking overeenkomstig de bepalingen van deze ordonnantie, van kracht.

(2) Alle, binnen vijf jaren vóór de inwerkingtreding dezer ordonnantie wettig verleende vergunningen worden geacht op den voet der bepalingen van deze ordonnantie te zijn verleend; de overige vergunningen komen bij de inwerkingtreding te vervallen.

Art. III. Overal waar in wettelijke bepalingen en administratieve voorschriften, welke in werking zijn op het oogenblik van het in werking treden van deze ordonnantie naar een der artt. 1 en 8 t/m 14 van de „Territoriale zee en maritieme kringen-ordonnantie” (S. 1935 No. 497) wordt verwezen, wordt daarvoor gelezen het overeenkomstige art. van de „Territoriale zee en maritieme kringen-ordonnantie 1939”.

Art. IV. Slotbepaling. Deze ordonnantie treedt in werking met ingang van den dertigsten dag na dien harer afkondiging. (Afsgek. 26 Aug. 1939.)

Art. 1. (1) In deze regeling en in de krachtens haar uit te vaardigen voorschriften wordt verstaan onder:

1. Indonesische territoriale zee:

I. het zeegebied, dat zich zeewaarts uitstrekt tot op een afstand van drie zeemijlen van de laagwaterlijn van de tot het Indonesisch grondgebied behorende eilanden of gedeelten van eilanden af; onder eilanden worden mede verstaan de rotsen, riffen of banken, welke bij laagsten waterstand droogvallen en gelegen zijn op ten hoogste drie zeemijlen van de laagwaterlijn van de tot het Indonesisch grondgebied behorende eilan-